

TEKSTIL SOM NARRATIV Projekt refleksion

Vi har med vores projekt "Tekstil som narrativ" gennemgået et samarbejde på tværs af skolerne her på Holmen. Og det som det første mellem vores to fagligheder/skoler faktisk. Vi har altid haft lyst til at samarbejde om et projekt, og endelig fik vi lov til at realisere dette. Ved at arbejde fælles på den måde, har vi kunne udforske hinandens specialer og delt vores processer med hinanden, ligesom vi også rent fysisk er blevet en del af hinandens arbejdsrum på vores to skoler. Det betyder helt lavpraktisk, at vi nu begge føler os mere velkomne på den anden side af vejen. Rent praktisk ved vi hvor man går ind (!), hvem man kan tale med på de forskellige værksteder, og har også lært elever fra 'den andens' skole at kende. Vi håber at det faktisk at vi har været medvirkende til at starte et samarbejde mellem vores to skoler, vil kunne inspirere og bringe andre fremtidige samarbejder i spil herude mellem andre af skolerne på holmen.

I et mere fagligt perspektiv, har samarbejdet mellem os, skabt en langt større forståelse for hvordan vi arbejder forskelligt, og hvordan det i helt modsatte dele af samarbejdsperioden har været travlt for os, hver især. Man har måttet indgå i nye arbejdsprocesser/metoder, hvilket både har inspireret og udfordret ens egen måde at arbejde på, og nok også været en af projektets mere svære sider. Nemlig at få det rent fysiske samarbejde til at fungere og ønsket fra os begge om en flydende skitseringsproces, vi har kunne sidde sammen og løse, når der samtidig også var andre skoleopgaver for mig (Emilie) , og helt anderledes tidligere deadlines for Franciska. Samtidig har det været en stor hjælp at lægge vores samarbejde ind under en teaterproduktion. Da vi på den måde har haft meget skarpe deadlines som vi skulle overholde. Vores tidsplan har været underlagt produktionens, så vi ikke internt har skulle diskutere hvad der var vigtigst hvornår. Vi har lyttet til hinandens fagligheder og evner når beslutninger har skulle tages. På den måde har vi været på samme side, gennem hele perioden, trods travlhed.

For mig, Franciska, har det i særdeleshed været en gave at kunne løfte ideen om et helskabt, designet univers. Helt ned til tekstilet. At have Emilie som samarbejdspartner har udvidet mit kendskab til tekstil materialer, effekter i stof, og gjort mig mere bevidst på at have øje for de helt små detaljer i mit brug af tekstiler.

Det har været givende at have en samarbejdspartner som ikke havde samme "ærefrygt" for premier-datoen der nærmer sig, men som kommer med en anden skoletradition og hele tiden holder æstetikken, og vores arbejde for øje. Uanset dato, gennemspilninger, skuespillere mm.. Det har også åbnet mine øjne for hvilke muligheder der ligger i at arbejde med at udvikle sit eget tekstil. Og har givet mig blod på tanden til at forsøge det en anden gang.

For mig, Emilie, har det været spændende at se mine tekstildesign, udformet til beklædningsgenstande. Se dem på kroppe, i bevægelse og i samspil. Fra papirets/stoffets flade til en rummelig form. At arbejde med på en teaterproduktion er helt anderledes end at være alene om sin egen designopgave. Og på den måde har det udvidet min forståelse for hvordan et samarbejde også kan foregå, med alle de involverede der er i sådan et projektet, som skal inddrages og medtages.

Vi er begge to meget glade og taknemmelige for jeres (CAKI's) støtte til projektet og synes det har været en gave at få lov til at arbejde sammen på den her måde og med mulighed for at realisere vores ideer. Så mange tak for jeres samarbejde herfra :)